

Posudek k diplomové práci:

Petra Pačková – Nabývání vlastních akcií a finanční asistence

Rozsah diplomové práce Petry Pačkové mírně přesahuje minimální standard, obsah i forma práce jsou však spíše průměrné a přinášejí (mě osobně velké) zklamání.

Autorka zvolila poutavé a aktuální téma, které přímo nabízí řadu úvah na pomezí klasického akciového práva, nauky o řízení a správě (corporate governance) akciové společnosti, ale také problematiky daňové, resp. obecně ekonomické doktríny. Tento potenciál tématu (a bohužel ani potenciál vlastní), jak se obávám, diplomantka nevyužila.

Práce ulpívá na povrchu jednotlivých podtémat, kompiluje poznatky publikované jinde (byť transparentním způsobem) a až na občasné příklony diplomantky k tomu či onomu názoru prakticky nepřináší nic nového. Analýza výhod a úskalí, ale i regulatorního kontextu nabývání vlastních akcií a finanční asistence vyznívá povrchně a dokonce i neúplně, když dostatečně neakcentuje právě aspekty dobrého řízení a dobré správy společnosti (corporate governance), včetně otázek zájmu společnosti, nediskriminace atd. Tato pasáž navíc působí i trochu neuspořádaně, což jde na vrub ne úplně logické struktúře dané části díla (viz též níže). Podobně hodnotím pojednání o důvodech a funkčnosti konceptu základního kapitálu, které rovněž pomíjí řadu souvislostí. Nesdílím nadšení diplomantky pro smluvní nástroje ochrany věřitele, resp. nikoliv bez dalšího. Snad každé vědecké dílo z poslední doby v této souvislosti upozorňuje na problém věřitelů nedobrovolných (tedy nikoliv smluvních). Diplomantka je bohužel ani nezmiňuje, tím méně aby se s ním adekvátně vypořádala, a teprve poté aby koncept spravedlivě zhodnotila.

Povrchnost díla nejenže vyvolává spíše dojem přehledu než seriózního vědeckého zamyšlení, často je ale i na úkor přesnosti či úplnosti práce. Některé myšlenky vyslovené v práci jsou dokonce nesprávné, ať již samy o sobě, nebo v kontextu, ve kterém se objevují. Polemizoval bych např. s tezí, že nabytím vlastních akcií společnost mění poměry vlastního a cizího kapitálu (str. 6), že takové nabývání je klasickým případem, kdy akcionář inkasuje od společnosti plnění z titulu své účasti na ní (str. 8), že smluvní ochrana věřitelů má u nás takřka nulovou tradici (str. 9), že akcionáři ve společnosti omezeně ručí (str. 10), že členové orgánu společnosti musejí mít profesionální znalosti (str. 10) a vynakládat odbornou péči (str. 40). Jist si nejsem ani správností úvahy o tom, že valná hromada by mohla stanovit, jakým způsobem má společnost vlastní akcie nabýt (str. 24). Jako problematické hodnotím zahrnutí opčních akciových programů pro členy představenstva mezi nabývání vlastních akcií na základě rozhodnutí představenstva podle § 161a odst. 3 ObchZ (str. 29). Nepřesné není ani vymezení, že finanční asistence slouží k financování nabytí vlastních akcií společností třetí osobou (str. 34). Pochybnost o tom, nakolik diplomantka rozumí principům bilančního práva, zakládám na jejím vyjádření, že akcionáři nemohou inkasovat podíly na zisku v rozsahu, ve kterém by to mohlo vést k ohrožení finanční stability společnosti (str. 15). Úvaha to není špatná, zasloužila by ale rozvést, přinejmenším ve vztahu k platnému akciovému právu. Z čistě formálního hlediska není optimální uvádět ve výčtu případů, ve kterých společnost smí nabývat vlastní akcie, nabývání jejich akcií ovládanou osobou (str. 24).

Kvalitu díla dále snižuje bezpočet pravopisných chyb a překlepů. Některé působí humorně (terorie práva – str. 57 či druhá směrnice – str. 58), jiné spíše trapně (pokusy nebyli zcela šťastné – str. 12). Nemluvě o chybách v psaní interpunkce. Práce s poznámkovým aparátem je naproti tomu odpovídající a poměrně slušný je též výčet použité literatury. Z hlediska formy je dále nutno upozornit na vadné číslování jednotlivých podkapitol. V kapitole 1. tak např. podkapitolu 1.1. předchází poměrně obsáhlý text (str. 6 a 7), i ten by ale měl být číslován, přitom číslo (1.0.) k dispozici není.

Ze všech uvedených důvodů dílo celkově hodnotím s rozpaky. Obhajoby snad způsobil je, očekávám nicméně, že diplomantka v jejím průběhu napraví alespoň hlavní ze shora uváděných vřtek

V Praze dne 5. května 2008

JUDr. Petr Čech, LL.M.